

tiden for så vidt angår ansøgninger om forretningsvisum – også for østeuropæiske forretningsbesøg – er af længere varighed.

Spm. nr. S 1005

Til socialministeren (10/1 97) af:

Poul Nødgaard (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre en mere ensartet og god behandling af vore udviklingshæmmede medborgere, så de ikke behandles efter geografisk tilhørssted, men efter ens retningslinjer og af kvalificeret veluddannet personale?«

Begrundelse

Efter det er kommet frem, at beboerne på Kastaniehusene ved Vangedehuse lever under helt uacceptable og dermed stærkt kritisable forhold, og at dette har været kendt i Københavns Amt i mere end 16 år, må det være på tide, at ministeren går ind i sagen og får et klart billede af de kritiserede forhold.

Det virker meget uheldigt, at udviklingshæmmede får en forskelligartet behandling i Danmark. Dette bør der ses på, så forholdene gøres ensartede og acceptable for beboerne på sådanne institutioner, hvilket Københavns Amt tilsyneladende ikke evner.

Svar (20/1 97)

Socialministeren (Jytte Andersen, fg.):

Siden 1980 har det været en opgave for amtskommunerne at forestå driften af institutioner for mennesker med vidtgående fysiske og psykiske handicap, herunder også psykisk udviklingshæmmede.

Af Socialministeriets cirkulære af 17. december 1996 om institutionerne under amtskommunerne for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap fremgår, at personalet ved institutionerne må have en sammensætning og uddannelse, der sikrer at institutionerne kan opfylde deres opgave over for beboerne samt de personer, myndigheder og institutioner, som de iøvrigt har forpligtelser overfor. Personalebehovet afhænger af den enkelte institutions formål

og klientel. Personalenormeringen kan variere fra institution til institution afhængig af beboernes behov for aktivering og behandling, og herunder støtte til selvstændig udfoldelse i kontakt med andre i og uden for institutionen.

Det fremgår endvidere af cirkulæret, at der bør tilstræbes, at der sikres personalet mulighed for efter- og videreuddannelse. Det ikke-uddannede personale med socialpædagogiske opgaver må have adgang til at gennemgå særligt tilrettelagte indførings- og andre kurser, ligesom der må gennemføres en systematisk vejledning af dette personale under institutionslederens ansvar.

Siden udlægningen af særfor sorgen i 1980 er der generelt sket en positiv udvikling i indsatsen overfor de udviklingshæmmede. Åbne bofællesskaber, miniinstitutioner, arbejdspladser og fritidsaktiviteter i lokalsamfundene har mange steder afløst de store, lukkede centralinstitutioner.

Der er også sket en stigning i antallet af pædagogisk personale på institutionerne, men det er forskelligt fra amt til amt, afhængig af institutionernes indhold, beboernes adfærd m.v.

Via de amtskommunale brugerråd er brugerorganisationerne inddraget i tilrettelæggelsen af politikken på handicapområdet. På tilsvarende måde har mange kommuner etableret samarbejde med brugerne og deres organisationer.

1. januar 1994 trådte reglerne om pensionsudbetaling til beboere på institutioner i kraft. Formålet med at udbetale social pension er selvbestemmelse for beboerne og større ligestilling mellem beboere på institution og personer i eget hjem. Ordningen har betydet en omlægning af institutionstilbuddet, idet beboerne kan vælge til/fra af ydelser, herunder at kunne købe personale til ekstra eller særlige aktiviteter, rejser m.v.

Udviklingen i botilbuddene og pensionsudbetaling til beboere betyder, at det er muligt at give et fleksibelt og hensigtsmæssigt tilbud med udgangspunkt i de udviklingshæmmedes behov og ønsker i relation til bolig, arbejde og fritid.

Der er efter Socialministeriets opfattelse i de gældende regler tilstrækkelige muligheder for at tilrettelægge indsatsen for de udviklingshæmmede på en hensigtsmæssig måde, og der er ikke planer om at ændre dette regelsæt.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Socialministeriet den 9. januar 1997 har anmodet Københavns Amtskommune om en redegørelse for forholdene på Kastaniehusene ved Vangedehuse.